

[Glensgård]

konservative støtter regeringen i det daglige forbrug. Det er daglig narkotika for regeringen, hvor man konstant ønsker at straffe de danske skatteydere, og den bliver med fuld opbakning støttet af venstre og det konservative folkeparti. Derfor ville det egentlig være en fornøjelse i dag at være i den situation at skulle forsvare regeringen efter at have hørt hr. Bertel Haarder, efter at have hørt hr. Palle Simonsen.

Hr. Palle Simonsen sagde: ja men det er jo ganske forfærdeligt, for det kæmpeunderskud, finanslovsforslaget bygger på, skal finansieres af statsobligationer. Jeg vil godt spørge finansministeren: er det ikke sådan, at salget af samtlige obligationer er sket med opbakning fra venstre og konservative? Er det ikke sådan, at den politik, der er lagt op til, med større og større forbrug er sket i fuld overensstemmelse med det konservative folkeparti, er sket i fuld overensstemmelse med venstre? Hvis det er tilfældet, er det så ikke rigtigt, at regeringen har fuld opbakning til den økonomiske politik, den har lagt op til?

Skulle vi tage venstres og konservatives udspil for pålydende, så må vi sige, at det konservative folkeparti vel overhale venstre med et par milliarder, og det er dog trods alt et skridt i den rigtige retning. Når nu underskuddet på finansloven for 1982 bliver på 90 mia kr., og det gør det jo, og vi tager udgangspunkt i VK-planen, så skal de 90 mia kr. nedsættes med 15 mia kr., så er vi nede på 75 mia kr., og så skal man efter VK-planen bruge en 5-10 mia kr., således at underskuddet efter VK-planen på finansloven for 1982 bliver et sted mellem 80 og 85 mia kr. Jeg vil gerne spørge hr. Palle Simonsen, hvor han vil skaffe de penge fra. Jeg vil spørge mere direkte: hvor mange statsobligationer skal der sælges, hvis VK-planen gennemføres totalt? Vil det ikke være i samme niveau som det, socialdemokraterne skal sælge?

Jeg spurgte sidste år det konservative folkeparti, om de ville forklare os, hvor mange obligationer, der skulle sælges, men det ville de ikke dengang. Nu har de haft et år til at tænke det igennem, og nu er der en chance for, at de kan forklare, hvor mange obligationer de vil sælge. Eller er det således, at det konservative folkeparti i stedet for at sælge obligationer bare vil sætte trykkemaskinen i gang og trykke nogle flere pengesedler? Det må dog trods alt være et krav fra os andre at

få at vide, hvordan VK-planen skal finansieres.

Som sagt er det da en fordel, at venstre og det konservative folkeparti nu er nået så vidt, at de er klar over, at der skal spares. Problemet er bare, at fra sidste år og til i år er spareplanen kun steget med omkring 5 mia kr. Det står jo slet ikke mål med den underskudsstigning, der har været.

Men hvis vi altså tager VK-planen for pålydende og vi får det underskud i størrelsesordenen 80 mia kr., så må vi se i øjnene, at VK-planen medfører, at den danske rente stiger med omkring 1 procentpoint. Er det det, man skal gavne dansk erhvervsliv med? Efter fremskridtspartiets mening skal der helt, helt andre boller på suppen.

Vi vil nemlig advare de danske investorer imod at købe statsobligationer, i hvert tilfælde advare dem imod at købe statsobligationer, der løber længere end til udgangen af 1982, måske begyndelsen af 1983. For lige så snart vi når hen i midten af 1980'erne, er det givet, at regeringen må gå til investorerne og sige: vi må lave en moratorieordning med jer. Det er muligt, at den moratorieordning medfører, at folk får pengene om 10 eller 15 eller 20 år, og at de så ikke får dem forrentet. Det er da også muligt, at moratorieordningen betyder, at man siger til folk: I kan godt få jeres penge, hvis I nedskriver dem med 70 pct. Det skal være i den størrelsesorden. Derfor må det være rigtigt at sige, at det er vanvittigt at investere i statsobligationer – i hvert tilfælde hvis man skal gøre det med sine egne penge. Det er da muligt, at Kirsten Stallknecht er ligeglad med at investere i statsobligationer og så tage tabet. Men stod jeg i den situation, at jeg havde nogle penge stående i en pensionskasse, så ville det blive imod min vilje, at pensionskassen investerede i lange statsobligationer.

I 1982 må vi se i øjnene, at vi får et afdrag på den indenlandske statsgæld på et par og tyve milliarder kroner. Vi får en renteudgift i størrelsesordenen 16-18 mia kr., det vil sige, at vi er oppe på en rente- og afdragsbyrde af den indenlandske statsgæld i størrelsesordenen 40 mia kr., en rente- og afdragsbyrde, som vi har pådraget os på grund af et overforbrug gennem de sidste 5-6 år. En rente- og afdragsbyrde på 38-40 mia kr. svarer jo stort set til, hvad momsens giver, eller det sva-